

POCZERNIAŁY (12) *part praet act*

poczerniały (11), **poczerniał** (1); poczerniały : poczerniał *FalZioł* (8:1).

e oraz a *jasne*.

sg m N poczerniały (1). ◇ A poczerniały (1). ◇ f N poczerniał(a) (1). ◇ A poczerniałą (1). ◇ pl N subst poczerniał(e) (2). ◇ G poczerniałych (1). ◇ A subst poczerniał(e) (5).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. s.v. poczernieć.

1. W funkcji właściwej: który poczerniał, nabrał czarnej barwy (2) :

Zwrot: »poczerniałe zęby bielić; bielenie poczerniałych zębów« (1:1): A gdy chcesz poczerniałe zęby bielić: Weźmi rog ieleni śpal ij ná proch: [...] *SienLek* 78v, 75v.

2. W funkcji przymiotnika: czarniawy, ciemny; obater *Mącz* (10) : Po napierwżem przyłożeniu/ tedy będzie przycz czarny/ [...] potem pociecże ropa śzpetna poczerniała *FalZioł* V 71v, I 112b, 141c, II 3d, 11d; *Mącz* 256b.

W przeciwstawieniu: »poczerniały ... biały« (3): Wziąć kościwał ktori ma korzeń poczerniały á wnątrz biały á małthny *FalZioł* V 71v, I 86c, 143c.

W charakterystycznych połączeniach: poczerniałe(-y, -a) flaki, korzeń (2), listeczki, miesca, ropa, ziarnka, zmazy.

Wyrażenie: »barwa poczerniała« (1): Samicza [*ziela pokrzyka*] tedy ma barwę poczerniałą *FalZioł* I 86c.

Synonimy: 2. ciemny, czarnawy, czarny.

Cf **POCZERNIEĆ**

EW, ZCh